

fra 130 [til 55] er en voldsom stor Indskrækning, og jeg tror, at den ganske særlig vil gaa ud over Befolkningen paa Landet, saa det er ikke den direkte Udgift for Befolkningen, som Retsplejeloven vil medføre, men meget mere den daglige Ulempe, den vil medføre, der maa tages i Betragtning. Jeg har heller ikke i Udvalget kunnet faa Oplysning om, hvilke Sager der vil blive henlagt under Politimesteren og hvilke under Dommeren, men min Lægmandsmening er, at de talrige Sager, der vedrører Politii, Sundheds-, Bygnings- og Brandvæsen, Beværtsager, Alimentationssager, Stempelsager, Sager angaaende umyndiges Midler, Separations- og Skilsmisssager o. s. v., vil blive henlagt under Politimesteren. For Dommeren og paa Dommerens Kontor antager jeg, Polk skal møde personlig ved saadanne Anledninger som Skifteforretninger, Notarialforretninger, Testaments Underskrivelse, Anmeldelse til Handelsregisteret m. m. Jeg siger, at det vil gaa ud over Småfolk, særlig fordi de er de mindst skrivekyndige. Det er klart, at de mere skrivekyndige kan spare adskillige Rejser til Kontoret, de kan i mange Tilfælde hjælpe sig, men det kan vore Arbejdere og Husmænd, navnlig de ældre, ofte slet ikke, de skal til Kontoret, de skal tale med de vedkommende Mennesker. Saaledes har det været hidtil, og saaledes vil det blive fremdeles, de vil blive nødt til at gøre de lange Rejser. Denne Nedlæggelse af de 47 Retskredse, hvorefter der bliver 22 Pladser færre, vil, som sagt, betyde, at det bliver besværligere for den jævne Mand at gaa til sin Dommer og tale sin Sag og søge Raad og Vejledning, og det burde dog kunne lade sig gøre.

Under Ændringsforslag Nr. 3 foreslaar de Radikale, Socialdemokraterne og Højre, at der skal gives Justitsministeren Ret til uden Rigsdagens Indblanding at forøge Retskredsens Antal med 7. Dette Forslag er omtalt af mit Partis Ordfører, og jeg kan ganske slutte mig til hans Betragtning, at det er besynderligt at nedlægge ved Lov 47 Retskredse og at give Ministeren Ret til at genoprette dem efter eget Behag. Det bliver i alt Fald Ministeren, der skal vælge, thi det vil gaa saaledes, at der fra alle de Kredse, som mister deres Kontor, vil komme Ansøgninger, og de vil alle være vel anbefalede baade af Amtsraad og af Sogneraadforeninger, og saa bliver det Ministeren, som skal foretage Valget. Jeg synes, at denne Maade at lovgive paa, er et forkasteligt Princip at

komme ind paa, og det undrer mig, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der mangfoldige Gange her i Tinget har talt imod en saadan Lovgivning, er gaaet med hertil, thi den Omstændighed, at Lovgivningen sker under et rådkalt Ministerium, kan jo ikke have Betydning i dette Tilfælde.

Under Ændringsforslag Nr. 15, som ligeledes er omtalt af mit Partis Ordfører, er Radikale og Socialdemokrater gaaet med til at foreslaa den Form for Nævninger, de før paa det skarpeste har fordømt, de har med andre Ord her forladt Kravet om de folkevalgte Nævninger. Naar man læser Forhandlingerne om Retsplejeloven, da den blev vedtaget, og ser de overordentlig skarpe Udtalelser, som faldt den Gang, navnlig fra Socialdemokraternes Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), maa det undre, at man her har kunnet opgave de folkevalgte Nævninger. Og det er, som mit Partis Ordfører udtalte, ikke efter Venstres Ønske. Baade han og jeg udtalte i Udvalget, at vi principielt var stemte for Systemet: folkevalgte Nævninger. Det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) og jeg har ikke subsidiært tiltraadt Ændringsforslaget under Nr. 31, fordi vi anser en Indskrækning af Politikredsens Antal fra 70 til 55 for en Forringelse af Lovforslaget. Heller ikke har vi tiltraadt Ændringsforslaget under Nr. 38, men jeg skal dog udtale, at vi har ikke noget videre imod denne Ændring og kan godt gaa med til den.

Vi er, som det er motiveret af mit Partis Ordfører, gaaet imod Indstillingen angaaende Forslag til Lov om Indbetaling i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler, hvorved Statskassen kunde kræve Tilbagebetaling.

Angaaende Forslag til midlertidig Lov om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner, har man i Udvalget frafaldet det sidste Stykke, som der var betydelig Diskussion om ved første Behandling. Landboforeningerne har rørt paa sig. Denne Sag var der nemlig Røre i, forinden dette Lovforslag blev forelagt, idet Finansministeriet havde afkrævet Hads Herreds Landboforening 27,000 Kr.; det bevirkede, at de andre Landboforeninger, der har holdt disse Foreningsauktioner, som de mente paa fuldt lovlig Vis, blev opmærksomme og satte sig i Bevægelse, og det har man taget Hensyn til i Udvalget. Jeg ved ikke, om jeg, da det, som er foretaget fra Landboforeningernes Side,